

OBSAH

<i>Prihovor</i>	3
<i>Slovo</i>	4
<i>Životy svätých</i>	5
<i>Otázky a odpovede</i>	7
<i>Pravoslávna ikona</i>	8
<i>Mlčanie</i>	11
<i>Prosba</i>	13
<i>Detská stránka</i>	14
<i>Recepty</i>	20
<i>Využime čas na pokánie</i>	21
<i>Čudotvorné ikony</i>	22
<i>Akcie BPM za ro 2010</i>	23
<i>Zo života skupín</i>	27
<i>Pozvánka</i>	31

**„Čokoľvek ste urobili jednému
z týchto mojich najmenších
bratov, mne ste urobili“.
Mt 25,40**

PCO Sukov - 15 €
M. Legnavská - 5 €
A. Lukáč - 20 €
S. Cinkanič - 10 €

Spasi Vás Hospodi!

Obálka: Moskva - Kremel'

ISTINA

*Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
ročník XV./2010*

šéfredaktor: *Lenka Kimaková*
redaktori: *Alexander Haluška, Michal Sivík, Zuzana Repková, Marcela Hvižďaková, Zuzana Sadilková, Juliána Kuzanová, Ján Husár, Tatiana Mihaličová*
pokladníčka: *Tatiana Mihaličová*
technický redaktor: *Marcela Hvižďaková*
detská stránka: *Janka Kobanová, Janka Zajarošová*
redaktori pre distribúciu: *Luboš Omaska, Patrik Palasiewicz*
korektúra: *Prof. ThDr. Peter Kormaník, PhD.*

Vydáva:

*Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
tel.: 0948 509 980*

**e-mail: istina12@gmail.com
IČO: 17075947**

www.bpm.orthodox.sk

S blahoslovením Jeho Vysokopreosvietenosti Jána, arcibiskupa prešovského a Slovenska.

Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok 5,40 €

*Vaše finančné príspevky posielajte
na adresu redakcie:*

*Bratstvo pravoslávnej
mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS,
redakcia ISTINY
Bayerova 8, 080 01, Prešov,
prípadne na účet Istiny:
4008409298/7500.*

*Cirkevne schválené.
Redakcia si vyhradzuje právo
upravovať príspevky v súlade
s učením Cirkvi.*

Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

*Vydávanie je povolené Ministerstvom
kultúry SR pod číslom EV 3633/09.
ISSN 1335-6739*

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

Slava Isusu Christu!

Drahí čitatelia,

každý mesiac sa s našim mládežníckym časopisom *Istina* stretávate už niekoľko rokov. Tento časopis alebo mesačník nie je len bežným časopisom; našim cieľom je, aby bol pre Vás a všetkých, ktorí sa s ním stretávajú, hlavne akousi formou podania nejakej zvesti o Bohu, o živote Jeho Syna Isusa Christa, rôznych svätých, starcov, niečím, čo Vám prinesie okrem dnešných rôznych moderných časopisov aj niečo iné, čo ponúka dnešný svet, či už duchovné témy, životy svätých, rôzne ponaučenia, odpovede na otázky, ktoré Vás trápia, alebo príbehy, hry pre deti a mnoho iného. Delíme sa

tu s Vami o naše zážitky z akcií, ktoré usporadúvame v rámci BPM alebo aj takými, ktoré ste s nami zažili aj Vy. Dúfam, že takých bude čoraz viac a aj našich čitateľov, teda Vás a Vašich známych, aby sa aj takto podporoval život pravoslávnych kresťanov na Slovensku.

Vydávanie časopisu však nie je vždy ľahké, stojí množstvo povinností našich redaktorov, ako aj v neposlednom rade je spojené s výdajom finančných prostriedkov, ktoré zahŕňajú tlač *Istiny*, jej distribúciu, náklady spojené s jej posielaním, rozvozom, balením, tlačou kalendárikov či občas aj nejakých príloh, ktoré Vás, dúfam, stále tešia, ako sú napríklad životy svätých a pod. Peniaze sa nám však vôbec nezískavajú ľahko. Preto by som Vás chcela čo najkrajšie poprosiť o to, keďže väčšina z Vás ste predplatiteľmi *Istiny*, aby ste sa snažili o zasielanie jej predplatného ozaj na roky vopred alebo aspoň o jeho zasielanie vôbec, aby *Istina* mala možnosť stále vychádzať a byť tak medzi Vami. Týmto sa vôbec nikoho nechcem dotknúť alebo uraziť a, naopak, zase všetkým, ktorí k platbe *Istiny* pristupujú zodpovedne, veľmi pekne poďakovať a popriať všetko najlepšie a veľa spokojnosti s časopisom *Istina*.

Spasi Hospodi.

S pozdravom

redaktorka a pokladnička

Tatiana Mihaličová

Raz si jeden minister sadol na okraj mestskej fontány. Z roztržitosti do nej spadol. Zopár okoloidúcich sa pri fontáne zastavilo a podávalo mu ruku:

„Daj mi ruku!“

Ale politik o tom nechcel ani počuť a nepodal ruku nikomu.

Náhodou šiel okolo akýsi muž, pretlačil sa k fontáne a zvolal:

„Priatelia, náš pán minister sa od svojho narodenia naučil iba slovo brať a nevie, čo znamená slovo dávať.“

A vystrel ruku:

„Dobrý deň, V a š a Excelen-
cia, vez-
mite si
teda moju
ruku.“

M i n i s t e r
hneď chytil podávanú ruku a
vyviazol z fontány.

Ludia si často pletú slová. Boh
pozná iba slovo dávať.

Prečo bežíš?

Učiteľ sa pozeral z okna na trh na námestí. Zbadal tam svojho žiaka Haikela, ako sa kamsi ponáhl'a. Zavolať ho a pozvať ho k sebe.

„Haikel, videl si dnes ráno nebo?“

„Nie, pán učiteľ.“

„A cestu, Haikel, cestu si dnes ráno videl?“

„Áno, pán učiteľ.“

„Aj teraz ju vidíš?“

„Áno, pán učiteľ, vidím ju.“

„Povedz mi, čo vidíš?“

„Ludí, kone, vozy; kupcov, ako sa dohadujú, dedinčanov, ako sa zohrievajú, mužov i ženy, ako chodia sem a tam.“

„Haikel, Haikel,“ napomenul

ho láskavo učiteľ, „o päťdesiat rokov, o dvakrát päťdesiat rokov tu bude stále

le takáto cesta

a taký trh, ako

je tento.

Na iných

vozoch prídu

iní kupci a budú

kupovať a

predávať iné

kone. Ale ja tu

už nebudem a nebudeš tu ani ty.

A ja sa ťa, Haikel, pýtam, prečo tak

utekáš, že nemáš kedy pozrieť sa na

nebo?“

Videl si dnes ráno nebo?

Z knihy: **Bruno Ferrero Kruhy na vode**
(Malé príbehy na potešenie duše)

Pripravila **Radka Baková**

**Prepodobný Simeon
Myrotočivý,
deň pamiatky
13. február**

Prepodobný Simeon bol srbským vladárom, no vzdal sa vládnutia a celý svoj život zasvätil tomu, aby získal nepominuteľné kráľovstvo v nebi. Vo svojej krajine založil množstvo monastierov a postavil veľkolepý chrám Prečistej Božej Matky na brehu rieky Studenica. Prikázal, aby ho od základov až po strop vyložili mramorom a zlatom. Svätý Simeon vždy zásoboval chudobných všetkým nevyhnutným pre život. Tak postupne rozdal chudobným všetko svoje ohromné bohatstvo.

Potom sa dobrovoľne vzdal panovania, svojmu synovi Štefanovi odovzdal moc nad celou krajinou a sám rýchlo zanechal svet, nasledujúc svojho druhého syna, prepodobného Sávu, ktorý krátko predtým prijal mníšsky postrih (vysviacku, pri ktorej sa strihajú vlasy) v jednom z atoských monastierov. Svätý Simeon do svojho postrihu na mnícha bol veľkým srbským županom (kniežaťom). Svetským menom sa volal Štefan Nemaňa. Zjednotil väčšiu časť srbského územia a získal preň politickú nezávislosť. Počas svojho panovania sa veľmi staral o svoj národ. Ochraňoval ho od latiníkov, ariánov a druhých heréz (poblúdení). Manželka Štefana Nemaňu, zbožná Anna, nasledovala príklad svojho muža, prijala mníšstvo a usadila sa v jednom zo ženských monastierov. Keď prišiel na svätú horu Atos, za pomoci svojho syna obnovil spustnutý Chilendarský monastier s chrámom a v tomto monastieri ostal žiť.

Naučil sa božskej bázni, neochvejne naplňoval pravidlá mníšskeho života, hlavne ohľadom pôstu a modlitby. Prepodobný Simeon dosiahol bezvášnivosť, pokoril svoj hriešny rozum a s pomocou Božej blahodate sa stal veľkým podvižníkom. V zdržanlivosti a pôste dosiahol taký vysoký stupeň, že sa stal podobný anjelom. Preto ešte počas jeho života sa do monastiera Chilandar schádzal množstvo mníchov, aby oslavovali Boha. Pre mnohých z nich bol svätý Simeon vodcom a vychovávateľom na ceste

za spásou. Svätý v tomto monastieri zbožne prežil až do hlbokej staroby. S radosťou a svetlou nádejou odišiel k Hospodinovi, k Tomu, ktorého tak veľmi miloval počas svojho života. Zosnul 13. februára 1200 vo veku 86 rokov.

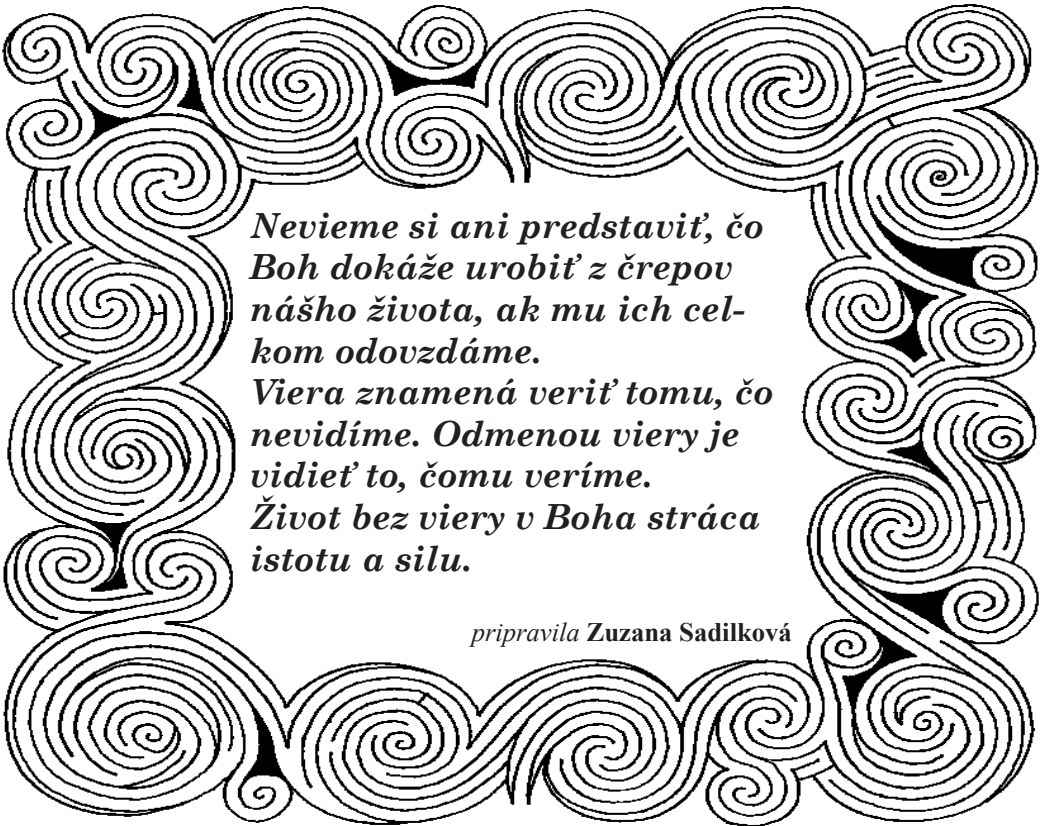
Po smrti prepodobného Hospodina ho urobil dôstojným prijať dar tvorenia zázrakov. Jeho telo začalo myrotočiť (vylučovať voňavý olej) a cez toto sväté myro sa Božou mocou udiali mnohé zázraky. Neskôr syn svätého Simeona, prepodobný Sáva, preniesol telo svojho otca do Srbska, dôstojne ho uložil v chráme Presvätej

Bohorodičky pri rieke Studenica, ktorý s láskou na svoje náklady nechal postaviť sv. Simeon. Do dnešného dňa zbožní kresťania, keď sa klaňajú mošcam (ostatkom) prepodobného Simeona Myrotočivého, odnášajú si domov myro. Mažú sa ním pri rôznych bolestiach a chorobách a dostávajú uzdravenie.

Prepodobne otče náš, Siméone, molí Bóha o nás!

*Z knihy „Žytija svjatych svjatiteľa
Dimitrija Rostovskogo“*

Preložil bohoslovec Alexander

*Nevieme si ani predstaviť, čo
Boh dokáže urobiť z črepov
nášho života, ak mu ich cel-
kom odovzdáme.*

*Viera znamená veriť tomu, čo
nevidíme. Odmenou viery je
vidieť to, čomu veríme.*

*Život bez viery v Boha stráca
istotu a silu.*

pripravila Zuzana Sadilková

Otázky a odpovede

Otázka: „Na ktorej ruke a na ktorom prste majú manželia nosiť obrúčku?“

Odpoveď: „V obrade „obručenija“, čiže cirkevných zásnub, sa píše takýto pokyn pre kňaza: „Tvorit krést pérstnem na hlavách ích, i nalahájet ja na desných ích pérstich“ (Urobí na ich hlavách prsteňom znamenie kríža a nasúva ich (prstene) na prsty pravej ruky). Obrúčky sa teda majú nosiť na pravej ruke. Odpoveď na otázku, prečo je tomu tak, nájdeme vo Svätom Písme a jeho symbolickom jazyku. Pravá strana je v biblickom jazyku významným spásy, duchovnej sily a Božieho blahoslovenia. Môžeme to vidieť zo slov Isusa Christa, ktorý hovorí, že svojich verných a spasených si v deň súdu postaví po svojej pravici (Mt 25, 34). Zachariášovi sa anjel zjavil po pravej strane oltára, aby mu zvestoval, že sa mu narodí syn (svätý Ján Krstiteľ), ktorý privedie ľudí k Bohu a poučí ich, ako získať spásu (Lk 1, 11. 16. 77). Anjel, ktorý zvestoval ženám radostnú zvesť o Christovom Vzkriesení, stál tiež na pravej strane Christovho hrobu (Mk 16, 5). Keď apoštoli a ich rodiny nemali čo jesť, Christos im prikázal hodiť sieť „z pravej strany lode“ (Jn 21, 6), načo ulovili také veľké množstvo rýb, že ich nevládali ani vytiahnuť z vody. Taktiež Božia ochrana a starostlivosť je v knihe Zjavenia svätého apoštola Jána nazývaná Božou pravickou, v ktorej Boh akoby držal a opatroval

svojich ľudí (Zj 1, 16). Obrúčky sa teda dávajú na pravú ruku preto, lebo Cirkev takýmto spôsobom vyjadruje želanie, aby budúci manželia žili navyky s Bohom, dosahovali spásu a aby s nimi bolo vždy Božie blahoslovenie. Čo sa týka otázky, na ktorom prste má byť obrúčka, tak v Trebníku sa o tom nepíše nič a v literatúre, ktorú máme k dispozícii, sa uvádza prsteník. Nakoniec chceme vyjadriť už len úprimné prianie, aby čo najviac mladomanželov našlo svoje šťastie a bezpečnú budúcnosť v poznaní, že láska kvitne iba tam, kde sú v úcte Božie prikázania, práca a

modlitba. Obrúčky nám pomôžu len vtedy, keď nezabudneme na to, čo nám majú pripomínať: mravnú čistotu pred aj počas manželstva (preto sú zo zlata alebo striebra), porozumenie a jednomyselnosť (preto sú rovnaké) a obetovanie sa jeden pre druhého (preto sú darované zdarma a z lásky).

S láskou v Christu

jerej Štefan Pružinský, ml.

Ikonografia Presvätej Bohorodičky

Základné ikonografické typy zobrazovania Presvätej Bohorodičky sú tri: Umilenije (Milujúca), Odigitria (Putevoditeľnica, Sprievodkyňa na cestách) a Oranta (Modliaca sa). Z týchto typov sa však vyvinuli desiatky podtypov a ich rôzne kombinácie.

Tri základné typy zobrazenia nesú v sebe teologické poslanstvo. Prvý typ symbolizuje Vtelenie Boha, druhý Cestu k spásu prostredníctvom Isusa Christa Spasiteľa a tretí modlitbu každého člena Cirkvi za spásu a privolanie do Cirkvi tých, ku ktorým sa Božie slovo ešte nedostalo.

Presvätá Bohorodička môže byť zobrazovaná ako celá postava, do pása a po pleciah. Podľa čoho spoznáme, že

Umilenie - Vladimírská ikona

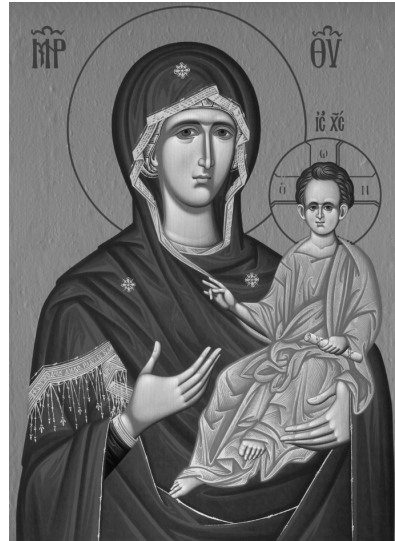
ide o ikonu Presvätej Bohorodičky? Máme tri spoločné znaky: 1) Prvým znakom je nadpis pozostávajúci zo štyroch gréckych písmen s titlou MP

ΘΥ, ktoré znamená Matka Božia. Niektorí to čítajú ako Mária Bohorodička. Nadpis sa nachádza po stranách nimbu v hornej časti ikony.

2) Tri hviezdičky sú druhým

znakom, podľa ktorého spoznáme, že na ikone je Presvätá Bohorodička. Hviezdičky (drobné ornamenty) sú umiestnené na pleciah a na čele Presvätej Bohorodičky. Majú dva významy. Prvý hovorí o večnom panenstve Bohorodičky, t.j. pred narodením, počas rodenia aj po narodení Isusa Christa. Na niektorých rozmerovo väčších ikonách sú slová o panenstve priamo vpísané okolo hviezdičiek a pripomínajú tak zložitý ornament. Druhý význam poukazuje na Svätú Trojicu. Na mnohých ikonách Isus Christos sediaci na Máriinej ruke (ľavej alebo pravej) zakrýva jednu z hviezdičiek, čo hovorí o nepostihnuteľnosti ľudským rozumom Vtelenia Božieho Syna.

3) Odev – odev Presvätej Bohorodičky pozostáva zo štyroch čas-

Odigitria - Putevoditeľnica

Ornament s nadpisom
"Prežde roždestva Ďiva"

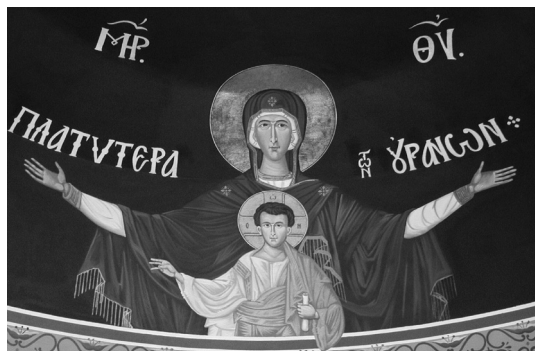
ty: a) spodný plášť – tunika, b) vrchný plášť – maforij, ktorý zahaľuje aj Bohorodičkinu hlavu, c) čepiec, ktorý je vidieť pod pokrývkou hlavy, d) narukavnice, ktoré sú symbolom služby. Podľa Tradície (ikon aj bohoslužobných textov) vieme, že Presvätá Bohorodička nosila aj opasok (pojas), no ten na ikonách zväčša nevidíme. Vrchný odev býva tmavočervenej farby a je olemovaný zlatou alebo svetlejšou lemovkou. Farba vrchného rúcha hovorí o prirodzenom pôvode Bohorodičky, t. j. že bola počatá a narodila sa prirodzenou cestou rodičom Joakimovi a Anne, no zároveň hovorí o jej vznešenosti, kráľovskom pôvode z rodu Dávidovho. Ostatné časti odevu (spodné) sú modrej farby, čo symbolizuje,

že Mária do svojho vnútra (útroby) prijala samotného Boha. M o d r á farba symbolizuje Nebo.

A k o v y z e -

rá ikona Umilenije, Odigitria či Oranta?

Prvý typ ikony – Umilenije – „Milujúca“ či „Milostivá“ je typom ikony, ktorý hovorí o vzťahu Bohorodičky a Christa, matky a dieťaťa, no zároveň o vzťahu každého človeka k Bohu. Je to vzťah lásky, pokory, túžby po spásе a nádeje. Na týchto ikonách sa Bohorodička nakláňa k Isusovi Chris-

Presvätá Bohorodička - Širšaja nebes

tovi, ktorý ju zväčša objíma, túli sa k nej. Spojenie ich nimbov symbolizuje spojenie Neba a zeme. Medzi najznámejšie ikony tohto typu patria: Vladimírskaja, Počajevská, Donská, Dostojnoješť, Jaroslavl'ská a ďalšie. Treba hneď podotknúť, že nie je správne hovoriť: Počajevská Božia Matka, ale správne treba povedať: Počajevská ikona Božej Matky, prípadne ikona Bohorodičky Počajevská, pretože Bohorodička je len jedna.

Druhý typ ikon Presvätej Bohorodičky – Odigitria je podobná prvému typu v tom, že aj tu Presvätá Bohorodička drží Mládenca Christa na svojej ruke zväčša ľavej. Rozdiel je v tom, že nie sú v objatí, ale obaja hl'adia

Oranta - "Znamenije"

priamo, pričom Bohorodička svojou voľnou rukou ukazuje na svojho Syna ako na jedinú cestu k spásu. Samotný Isus drží v jednej ruke zvitok (symbol naplnených proroctiev aj evanjeliového učenia) a druhou rukou (vždy pravou) žehná ruku svojej Matky, ktorá na Neho poukazuje. To je vyjadrením toho, že kto sa rozhodne kráčať po ceste k spásu, má od Neho požehnanie. Veď Isus Christos je tou najlepšou cestou k spásu a zároveň najlepším sprievodcom po nej. Najznámejšie z tohto typu ikon sú: Kazanská, Jeruzalemská, Trojeručica, Klokočovská, Iverská a ďalšie.

Tretím typom je Oranta – Modliaca sa. Tento typ má viacero výrazných foriem. Bohorodička je buď sama, bez Christa, natočená doprava (k Christovi) s modlitebne pozdvihnutými rukami (tzv. Deisis), môže byť zobrazovaná s Mládencom pred sebou v lone (typ „Znamenije“), alebo aj sediaca

Oranta - Pokrov

na tróne s Mládencom na kolenách a podobne. Tieto ikony sú buď zobrazované ako celá postava, alebo po pás. K tomuto typu ikon patrí aj ikona „Širšaja Nebes“ (Širšia než nebesá), ktorá má

svoje miesto na stene nad oltárom. Bohorodička má na nej rozpažené ruky ako k objatiu a Isus Christos pred ňou žehná oboma rukami. Je to ikona povolania do spoločenstva, pozvánka k modlitbe. Najznámejšie ikony Oranta sú: Nerušimaja s'ina, Neupivajemaja čaša, Živonosnyj istočnik, Lucinska, Atosská, Pokrov (sama Bohorodička) a ďalšie. Existujú aj ďalšie typy, ktoré v sebe kombinujú tri základné, napríklad Neopalimaja kupina, Semistrel'naja a pod.

Ikongrafia Presvätej Bohorodičky je taká bohatá, že ju nemožno v krátkosti popísať, a to svedčí o ohromnej láske pravoslávnych veriacich k Božej Matke.

Protodiakon Ján Husár

Použitá literatúra:

УСПЕНСКИЙ, Л. А.: Богословие иконы Православной Церкви. Москва 1997.

ЕВДОКИМОВ, П.: Искусство иконы. Богословие красоты. Клин 2005.

АЛЕКСЕЕВ, С.: Иконописцы Святой Руси. Санкт-Петербург 2008.

АЛЕКСЕЕВ, С.: Энциклопедия православной иконы. Санкт-Петербург 2007.

Bohorodička - Oranta (deisis)

Mlčanie

V dnešnom svete si ľudia nevedia predstaviť život bez toho, aby sa s niekým nerozprávali. Komunikácia však nie je na škodu, pokiaľ ide o rozhovor prospešný pre dušu a vedie k spásu. Horšie je to, keď veľké množstvo ľudí prázdnosloví, nerozmýšľa nad tým, či tie slová, čo povie, budú potrebné k spásu, alebo nie. Neuvedomujú si, že jazyk sme dostali na to, aby sme slávilí Hospoda Boha Isusa Christa a nie na to, aby sme prázdnoslovili, zloslovili,

rana po urážke pretrvá, spraví do duše ryhu, ktorú ide ťažko vymazať.

Straňme sa prázdnoslovia, posmeškov z našich priateľov, odsudzovania ich nedostatkov, lebo sami ich máme dosť, neohovárajte druhých, lebo všetko toto je veľký hriech. Nerozprávajte bez toho, aby to bolo potrebné, no majme radi mlčanie. Všimnime si stromy, ako dávajú plody v tichosti, a aj ostatné Božie stvorenia, ktoré nám slúžia na potrebu. Lebo tak sú stvorené,

povyšovali sa nad druhými, alebo aby sme ohovárali svojho brata. Svojimi slovami slávme Hospoda, aby ten kto počúva mal z toho úžitok. Namiesto toho, aby sme slovami ďakovali Bohu za to, že nám dal život, že nám dal telo nato, aby sme s ním oslavovali Boha, tak ubližujeme ľuďom, ktorých máme okolo seba. Ubližujeme im a ani nevieme ako. Slovo povedané so zlým úmyslom zabolí viac, ako nejaká facka alebo kopanec, lebo takéto boľáčky preboľia, bolesť prejde po pár hodinách nanajvýš mesiacoch, ale

naším Stvoriteľom a svojím mlčaním zvestujú slávu a chválu Božiu. Ukazujú nám, ako máme sláviť a chváliť Hospoda Boha za jeho dobrotu. Tak by sme mali robiť aj my, konať dobré skutky jeden druhému, ale mlčať pri tom, nevytrubovať to (nehovoriť to) všetkým okolo seba, nechváliť a neoslavovať seba, ale sláviť Stvoriteľa nášho i všetkého dobrého.

V molčanii (mlčanlivosti) sa dokážeme najviac priblížiť Bohu, lebo v tichosti môžeme počuť vo svojom vnútri Boží hlas, ktorý nám hovorí: Ja

som Hospod' Boh tvoj, ktorý ťa stvoril a svojím obrazom obdaroval. V mlčaní môžeš uvidieť Syna Božieho vteleného, kázajúceho slovo Božie.

Svätý Ján Zlatoústý hovorí o nočnej modlitbe: vstaň aj ty, pozri sa na zbor hviezd, na to veľké ticho okolo teba, na to veľké molčanije (mlčanie). Toto mlčanie vedie mnohých k úprimnej modlitbe.

Nevážime si ticho, akoby sme na neho zabudli, radšej si pustíme rádio alebo televízor, len aby nebolo ticho. Ako keby sme sa ticha báli, že keď bude ticho, tak začujeme Boha. Robíme všetko preto, len aby sme nečuli

tie hlasy, ktoré vychádzajú z nášho vnútra, z duše. Akoby sme sa snažili utíšiť hlas nášho svedomia, ktoré nám ukazuje naše prehrešky a vedie nás k obráteniu sa k Bohu. Snažíme sa ten hlas utíšiť, lebo nemáme radi, keď sú nám ukázané naše nedostatky, naše hriechy. Nikto nemá rád, keď je mu nastavené zrkadlo. A to je aj dôvod, prečo ľudia nepristupujú k svätej tajine Eucharistie. Lebo si neuvedomujú, alebo si vlastne nechcú uvedomiť, že robia niečo nedobre (zlé), že hrešia.

Mali by sme si vážiť a vyhľadávať ticho, snažiť sa mlčať. Máme veľa svätých, ktorí sa snažili nerozprávať, lebo ľúbili mlčanie, uchýľovali sa k samote a podstupovali tým jednu z najťažších skúšok, žili v mlčanlivosti. Máme však aj svätých, ktorí rozprávali veľa a radi, ale keď si všimneme, tak ich slová boli na slávu Boha, na obranu pred herézami. Kým niečo povedali, tak si to dobre premysleli, aby náhodou z ich úst nevyšiel nejaký blud, z ktorého by mohlo vzniknúť nesprávne učenie.

Drahí bratia a sestry, mali by sme si brať zo svätých príklad a dávať si pozor na jazyk; čo povieme, aby to bolo pre nás prospešné a aby sme tým niekomu neublížili. A pamätajme, že ten, kto zlosloví druhu svojho, ten zlosloví aj Boha, a ten, čo vzdáva česť druhu svojmu, tak ten dáva česť aj Bohu.

Bohoslovec Miroslav

Slava Isusu Christu!

Drahí otcovia, bratia, sestry, milí mládežníci!

Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS počas celého roka organizuje rôzne mládežnícke stretnutia, akcie, podujatia.

Prostredníctvom nich sa snažíme nielen mladým ľuďom, ale aj všetkým veriacim hlásať Christovo Evanjelium. P o m á h a - me mládeži r o z u m n e využívať a tráviť voľný čas.

Našou snahou je, aby mladý pravoslávny človek vedel, čo znamená byť pravoslávnym, aby vedel, čo učí Christova Cirkev a aby vedel, kde môže hľadať útočisko v ťažkých životných situáciách.

Naše aktivity sú však ohraničené finančnými možnosťami. Obraciam sa na všetkých Vás, ktorým nie je ľahostajný život Pravoslávnej cirkvi a jej mladého pokolenia. Využite možnosť poskytnúť 2 % z Vami aj tak zaplatenej dane v prospech pra-

voslávnych detí a mládeže. Nič Vás to nestojí.

Ďakujeme Vám, že v minulom roku ste vypočuli našu prosbu. Vďaka Vašej pomoci Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku získalo 2 944,06 EUR z Vašich daní. Aj vďaka tomuto príspevku sme mohli uskutočniť rad rôznych akcií pre naše deti, mládežníkov, veriacich, vydávať náš časopis, o čom Vás priebežne informujeme na našej internetovej stránke.

Aj tento rok stačí málo – len vyplniť tlačivo alebo príslušnú časť daňového priznania – a svojim podielom podporíte tých, ktorí žijú vôkol Vás, snažia sa vo svojich srdciach vytvoriť miesto pre Christa a blížnych. Aké aktivity bude Bratstvo realizovať, záleží aj na Vás.

Ako poskytnúť 2 % pre Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS, sa dočítate v priložených informáciách.

Alexander Haluška

prezident Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS

Sladká babička

Nie jedno srdce súziace sa bolesťou poznalo radosť a našlo pokoj vďaka starostlivosti a добрote Naste Rodionovnej, našej starkej. Milovala, keď sa všetci navôkol radovali, boli veselí a nesmútili. Nemala veľa peňazí, no aj tým málom dokázala šíriť dobro a mnohým pomáhať. Ak mala vo vrecku rubel' a videla, že niek-

to trpí núdzu, nerozmýšľala a darovala ho. Vždy vravela: „Načo peniaze? Vari je v nich šťastie? Sú dobré na to, aby sme pomocou

nich priniesli inému šťastie.“ Dokázala pomáhať ľuďom aj bez peňazí, veď nie všetci a nie zakaždým potrebujú peňažnú pomoc. Inokedy je aj láskavosť drahá: milé slovo, útecha, rada a opora sú drahšie než peniaze, a nie všetci ju dokážu prejavíť. Peniaze poskytujú inú pomoc, no takú pomoc, akou je duševná, tú nedokážu podať. Anastázia Rodionovna bola v tomto majsterkou: príde k nej človek s bolesťou na duši a odíde povzbudený, prehovorí s ním a smútok akoby rukou sňal. Anastázia Rodionovna mala obzvlášť rada deti, bola to jej najväčšia slabosť. Dieťaťku by aj posledné dala, no detských slz vidieť schopná nebola. „Ak uvidím, že dieťa plače, tak mi celé srdce trhá,“ priznáva. Túto slabosť sme si užívali a užívali najviac my, jej vnuci. Všetci sme bezhranične ľúbili sladkú babičku a zároveň, poznajúc jej slabosť, užívali sme si ju, niekedy, uchýliac sa aj k prešibanosti. Napokon je potrebné objasniť, prečo sme volali Anastáziu Rodionovnu sladkou babičkou. Posledné roky babička nevstávala z kresla, sužovala ju choroba a spala polosediačky, pololežiačky. Neľahký bol ten život, no babička si zvykla a s pokorou prekonávala svoju chorobu. „Možno ma Hospod' z lás-

ky trestá a možno za hriechy,“ vravela. Jov trpel oveľa viac a bol to prepodobný! My sme hriešni. Ak to mám posúdiť prísnejšie, tak si to

ešte aj zaslúžim. Babička si zvykla na svoje veľké kreslo a jazdila v ňom po izbe. Počas teplého dňa ju vyviezli na balkón a odtiaľ sa kochala pohľadom na park, ktorý sa považoval za jeden z najlepších v meste. Všade tam, kde by stál jej tzv. pohyblivý domček, ako vtipne nazývala babička svoje kreslo, všade bol umiestnený malý stolík, a na ňom boli položené škatuľky s rozličnými cukríkmi. Starká rada pohostila všetkých návštevníkov, obzvlášť nás, vnúčatá. Prídeme a pobožkáme jej ruku.

- „Dobrý deň, dobrý deň, holúbok môj (alebo holubička, keď sa víjala so sestrou)“, povie a teraz aj doplní, „A sladkosť chceš?“

- „Prosím si, babička!“

- „Viem, viem, máte radi.... Ale akú chceš, vyber si,“ vravela otvárajúc škatuľku.

Preto sme ju nazvali sladkou babičkou. No sladučká babička nás rozmaznávala nielen cukríkmi. Na meniny a v sviatky nám darovala peniaze, hračky a rôzne knižky. Lúbili sme ju, nebáli sme sa jej ako nebohého dedka, človeka drsného a uzavretého. K babičke sme šli priamo, smelo so svojimi detskými prosbami, radosťami, ale aj žiaľmi.

Preložené z knihy
A. Kruglov - Kamaráti

Preložila Janka Zajarošová

Pri postieľke

*K postieľke si pokľaknem,
k nebu oči pozdvihnem.
Anjeličku môj strážny
chráň ma, prosím, dnes i vždy
od zlých snov a zlých skutkov,
by som bola poslušnou.*

*Prosím Teba, Božia Mamka,
skôr než zaznie uspávanka,
daj mi múdrosť, lásku Tvoju,
vždy odolať nepokoju.*

*Ďakujem Ti, Isusko,
za krásny deň, za všetko,
za mamkine pohladenie
aj ockove poučenie,*

*za pekné sničky, Isusko,
nech obchádza ma všetko zlo,
nech dobro dušu naplní,
vždy, dnes, zajtra i ďalšie dni.*

Markella

I

[i]

ı

Ἰησοῦς Χριστός

*Iisús Christós
(Isus Christos)*

Ἱερουσαλήμ - *Jerusalím (Jeruzalem)*

ἶκος - *íkos (íkos-církevná duchovná píseň, ktorá sa spieva počas utrene na počesť sviatku alebo svätého)*

ἶρμος - *írmós (irmos-píseň, ktorá sa spieva počas utrene a slúži ako vzor pre ostatné piesne)*

Ἱεράρχης - *jerárchí (hierarcha, církevný predstavený-biskup, metropolita, patriarcha)*

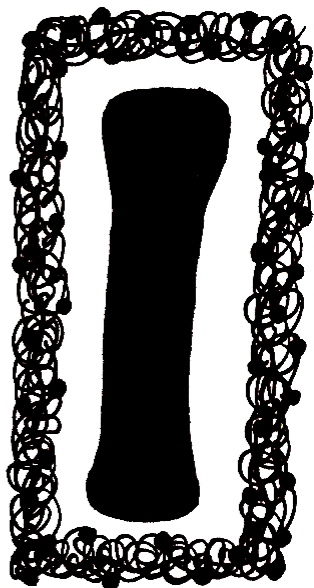
Ἱερεῖς - *jeréj
(jerej, duchovný, kňaz, svjaščenník)*

Ἰανουάριος - *januárij
(január - mesiac)*

Ἰακώβ - *Jákov
(Jakub - meno)*

І́нѣꙋ ро́ждшѣсѧ въ вѣдлѣѣмѣ
 і́дѣнѣстѣмѧ, тѣвѣрь просвѣтѣсѧ,
 познѧвши зиждѧтелѧ: оꙋднѣшасѧ
 ѧггѣльстѣн лѣнцы, зрѧще вѣкѣꙋ на землѣ
 зрѧкѣ рѧбѣн прѣѣмшѧ, н ѿ оца
 неразлѣчна і́сѣа. Слѧва воплѣщѣемѣсѧ
 бгѣꙋ: слѧва ро́ждѣннѣꙋ на землѣ: слѧва
 блѧговолѣвшемѣꙋ спастѣн рѣдѣ нѧшѣ.

*Iisusu róždšusja v Viflejěmí judějstím, tvár
 prosvitísja, poznávši žižďitelǎ: udivíšasja
 ánhelštíj licy, zjrǎšče Vládýku na zemlĭ zrák
 rábij prijémša, i ot Otcá nerazlúčna súšča.
 Sláva vopplóščšemusja Bohu: sláva rožděnnomu
 na zemlĭ: sláva blahovolívšemu spastí ród náš.*

*Keď sa Isus narodil v židovskom Betleheme,
 tvorenie bolo osvietené, spoznajúc Stvoriteľa,
 zástupy anjelov sa zadivili, vidiac Vládcu
 ako na Zemi prijal podobu sluhu a od Otca
 sa neodlúčil. Sláva vtelenému Bohu, sláva
 narodenému na Zemi, sláva Tomu, ktorý sa
 dobrovoľne rozhodol spasť náš rod.*

7 - 10

Pripravila: Tatiana Mihaličová

Slava Isusu Christu!

Je tu ďalšie číslo Istiny a s ním aj naša detská stránka plná úloh. Pripravili sme si pre Vás nové zadania na tému Sväté tajiny. Trošku si potrápate svoje hlavičky, ale úlohy nie sú ťažké, tak hor sa do vyplňania. Veľa šťastia.

V tejto úlohe sa nám rozpadli vety na polovice a tvou úlohou je správne priradiť číslom polovice viet. Tento hlavolam sa týka Svätých tajín.

ktorými vstupujeme do Cirkvi.

sa modlíme za ich uzdravenie.

počas Tajomnej večere.

1. Všetky tajiny vyvrchoľujú
2. Krst a myropomazanie sú dverami,
3. Vo svätej tajine pokánia vo svätej Eucharistii.
4. Prijímajúc svätú tajinu kňazstva,
5. Manželstvo je požehnané
6. Pomazanie olejom chorých
7. Sv. Eucharistiu ustanovil Isus Christos

pre spoločný rodinný život.

kňazi vykonávajú sväté tajiny.

sa nám odpúšťajú hriechy.

Trošku sa nám postrácali a zamotali slovička z modlitby. Poznáš túto modlitbu? Ak áno, tak sa ti určite rýchlo podarí nájsť stratené slovička, avšak ak ju nepoznáš, to vôbec nevadí, lebo sa ju takouto hrou môžeš veľmi ľahko naučiť.

Já _____ čelovík ispovídajusja Hóspodu
Bóhu Vsederžiteľu vo _____ Svjatij jedinomu,
Prečisťij Dívij _____, Máteri Bóžoj, i vsím svjatým,
i před tobóju, _____ mój _____,
zo vsích hrichóv _____.

hrišnyj, Trójici, Mariji, ótče, duchóvnyj, mojích.

Na týchto obrázkoch sú zobrazené Sväté tajiny a tvojou úlohou je ich správne pomenovať. Pomôckou Ti budú slová v zátvorke v dolnom rohu stránky.

(Krst, Myropomazanie, Eucharistia, Manželstvo, Kňazstvo, Pomazanie nemocných, Pokánie - Sv. Spoveď)

Úlohy pripravili Janka a Janka

Sójová majonéza

2 polievkové lyžice plnotučnej
hladkej sójovej múky
(nie kopcovité!)

1 dl vody

1,5 dl - 2 dl za studena lisovaného
rastlinného oleja
morská soľ

citrónová šťava

muškátový oriešok

trošku mletého zázvoru

čajová lyžička plnotučnej horčice
podľa chuti.

Do mixéra dáme 2 polievkové lyži-
ce sójovej múky,

ale nie kop-

covité a

z a l e -

j e m e

1 dl

vriacej

v o d y .

Množstvo
sójovej múky

musí byť prime-

rané, aby hmota nebola príliš hustá a
zrnitá alebo po zaliatí vodou a násled-
nom zmixovaní príliš riedka. Zmixuje-
me a postupne pridávame olej. Hmota
začne postupne emulgovat', podobne
ako pri príprave klasickej vaječnej
majonézy. Vzniknutú sójovú majo-
nézu ochutíme podobne ako vaječnú:
soľou, citrónovou šťavou a ostatnými
koreninami. Aj využitie je podobné.¹

Pšenovo-cviklová terina

200g pšeno (lúpané proso)

1 cvikla stredne veľká

5 strúčikov cesnaku

sezamové semená, olej

Na oleji chvíľku popražíme seza-
mové semiačka, až kým nezavoňajú.
K semiačkam pridáme polovicu ces-
naku, o chvíľku pšeno a opečieme
ho. Voňavú zmes zalejeme asi litrom
horúcej vody (aj viac, podľa potreby
sa dá doliat') a varíme asi 15 minút.
Po zmäknutí pšena pridáme post-
rúhanú cviklu, soľ, prípadne trošku
vody, minútku ešte spolu podusíme,
pridáme zvyšný popučený cesnak
a odstavíme. Formu na biskupský
chlebiček alebo srnčí chrbát oplá-
cháme studenou vodou a navrstvíme
do nej pšenovú zmes, ktorú necháme
vychladnúť. Približne po hodine už je
šťavnatá zmes kompaktná a jednodu-
cho ju vyklopíme na tanier.²

Pripravila Markella

1 <http://www.biospotrebiteľ.sk/recepty/recept/32/s%C3%B3jova-majoneza.htm>

2 <http://varecha.pravda.sk/recepty/pšenovo-cviklova-terina/12437-pouzi.html>

Využime čas na pokánie

Boh nám vždy prikazuje byť pripravenými na odchod (z tohto sveta), pretože akými nás zastihne čas smrti, takými budeme súdení. A preto akými chceme umrieť, takými by sme mali byť počas celého nášho života. Chceš zomrieť tak, ako umierajú bohobojní kresťania? Si preto povinný tak aj žiť. Pretože každý človek je služobník Boží. Služobník má byť vždy pripravený na to, kedy ho k sebe povolá jeho pán. Tak aj kresťan – služobník Boží – má byť vždy pripravený na to, kedy ho povolá Boh. „Blažení sluhovia, ktorých Hospodin, keď príde, nájde bdieť“ (Lk 12, 37). Je nespochybniteľné, že ten, ktorý bdie, nachádza sa v neustálom pokáaní.

Biedni sú však tí, ktorých Hospodin nájde v opojení tohto sveta a spiacich hriešnym snom. Spomeň si, kde skončil evanjeliový boháč, ktorý sa „obliekal do šarlátu a jemného ľanu a hodoval každý deň“ (Lk 16, 19). Kričí z pekla, vo večných mukách, ktoré nemajú konca. Kde končia hriešnici, ktorí nečinili pokánie zo svojich hriechov? Prebývajú na svojich, im (Bohom) pridelených miestach, očakávajú súd Boží a posledný údel. Želali by si vrátiť sa do tohto sveta a činiť pokánie, ale už im to nie je umožnené.

My ešte, sláva Bohu, žijeme na Zemi, ešte nás nezastihla smrť, ešte neušiel náš čas na pokánie, stále sa môžeme zachrániť Božou blahodateľou; Boh nás stále volá k pokáaniu. A preto čiňme pokánie, človeče, a ukážme

jeho plody; utvrďme sa v tom „novom živote“, aby v čase, kedy k nám príde smrť, boli sme kresťanmi, ktorí umierajú blažene a takto smrťou vojdeme akoby dverami do lepšieho života - do večného blaženstva.

Nech nás motivuje strašný Christov súd, na ktorom sa všetci, spravodliví aj hriešnici, musíme ocitnúť a zodpovedať sa spravodlivému Sudcovi. Teraz nás Boh volá k pokáaniu – potom sa budeme zodpovedať. Teraz hovorí: „Čiňte pokánie“ (Mt 4, 17) – potom povie: „Zodpovedajte sa.“ Teraz nás volá: „Podťte ku mne všetci, ktorí ste preťaženi a ja vám dám odpočinutie“ (Mt 11, 28); potom povie: „Odíďte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa“ (Mt 25, 41).

A preto majme bázeň pred súdom Božím, a tým viac pred samotným Bohom, ktorý súdi nie ako človek – podľa toho, čo vidí a počuje; no vidí aj všetky naše myšlienky, nehanbí sa pred človekom a každému nadelí podľa jeho zásluh. Nepotrebuje svedkov – On sám všetko najlepšie vie, pretože „skúma srdcia a útroby“ (Ž 7, 10).

**Svjatiteľ Tichon Zadonskij
O dobroditeľach**

Pripravil d. Michal

Ikona Božej Matky „Iverská“

Po zoslaní Svätého Ducha na Precistú Bohorodičku a apoštolov losovali, kto kam pôjde hlásať Evanjelium. Božej Matke padol lós, aby išla do Iverskej zeme. No zjavil sa jej anjel a zvestoval jej, že toto poslanie sa naplní neskôr a teraz má ísť hlásať Evanjelium do inej zeme. Týmto miestom bola hora Atos, ale Presvätá Bohorodička neopustila Iverskú zem.

V 9. storočí, v čase ikonoborectva, žila pri Nikei zbožná vdova a jej syn, u ktorých sa nachádzala čudotvorná ikona Božej Matky. Jeden z vojakov, ktorý mal zničiť ikonu, prebodol tvár Božej Matky a zrazu z toho miesta

vytekla krv. Ako to ten vojak videl, oľutoval svoj čin a do konca života žil zbožne a vo veľkom podvihu. Vdova, aby zachránila ikonu od zneuctenia, hodila ju do mora. Ikona sa nepotopila, ale plávala po mori na západ. Syn tejto vdovy prijal mníšstvo v Atoskom monastieri a povedal bratom o ikone, ktorú jeho matka pustila do mora. Počas dvoch storočí nikto nevedel, kde sa táto ikona nachádza.

Jedného dňa bratia Iverského monastiera uvideli na mori ohnivý stĺp, ktorý siahal od ikony Božej Matky, ktorá plávala po mori, až k nebu. Keď sa k nej chceli priblížiť, ikona plávala od nich. Až po vrúcnych modlitbách sa Presvätá Bohorodička zjavila prepodobnému starcovi Gabrielovi a povedala mu, že im chce darovať ikonu na ochranu a pomoc, aby s vierou išiel po vode. S veľkou radosťou ju bratia privítali na brehu. Tri dni a tri noci pred ňou slúžili molebny a vniesli ju do chrámu. Na druhý deň ju našli visieť nad bránou monastiera. Toto sa opakovalo trikrát, kým sa Presvätá Bohorodička opäť nezjavila starcovi Gabrielovi a povedala mu: „Nie preto som prišla, aby ste vy chránili mňa, ale aby som ja chránila vás...“. Nad bránou monastiera postavili chrám, kde do dnešných dní prebýva táto ikona nazývaná „Portaitissa“ alebo „Vratarica“.

Mnoho ľudí sa po modlitbách pri tejto ikone uzdravilo a modlia sa, aby boli ochránení pred požiarom, aby boli zbavení smútku a bolesti a aby pomá-

hala roľníkom. Sviatkovanie tejto ikony pripadá na 12./25. februára, 13./26. októbra a v utorok Svetlého týždňa.

Modlitba:

O Presvjatája Ďivo, Máti Hóspoda, Caríce nebesé i zemlí! Vonmí mnohobolízennomou vozдыхániju dúš nášich, prízri s vysotý svjatýja Tvojejá na nás, s víroju i ľubóviuju poklaňajúščichsja prečístomu óbrazu Tvojemú. Se bo, hrichmí pohružájemiji i skorbmí oburevájemiji, vzirájušče na Tvój óbraz, jáko živíj Ti súščej s námi, prinósím smirénnaja molénija náša. Ne ímamy bo ni inýja pómošči, ni ináho

predstátel'stva, ni utíšénija, tókmo Tebé, o Máti vsich skorbjáščich i obremenénnych! Pomozi nám, nemoščným, utolí skórb nášu, nastávi na pút právyj nás, zabluždájúščich, uvračúj i spasi beznadéžnych, dáruj nám próčeje vrémja životá nášeho v míri i tišiňi provodíti, podážd' christiánskuju končínu i na Strášnom Sud'í Sýna Tvojeho javísja nám milosérdaja Zastúpnica, da vsehdá pojém, veličájem i slávim Ťa, jáko blahúju Zastúpnicu róda christiánskaho, so vsími uhodívšimi Bóhu. Amíň.

Prípravila Juliána Kuzanová

Aj vd'aka Vašej finančnej podpore, príspevkom do zbierky pre pravoslávnu mládež na sviatok Sritenija Hospodňa, 2% z dane i materiálnym darom sa Bratstvu pravoslávnej mládeže na Slovensku- SYNDESMOS podarilo v minulom roku zorganizovať tieto podujatia:

6. 12. 2009 sme na sviatok sv. Nikolaja boli potešiť deti a ľudí v prešovskej nemocnici a navštívili sme Domov dôchodcov na Veselej ulici a takisto sme navštívili Domov sociálnych služieb (DSS) v Giraltovciach, s ktorým máme rozbehnutú dobrú spoluprácu.

12. 12. 2009 sa konalo Valné zhromaždenie Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku- SYNDESMOS (ďalej len BPM).

14. 12. 2009 sme pomáhali zorganizovať vsenočné bdenie na našom seminári na počesť svätej veľkomočennícky Barbory.

17. 12. 2009 naši mládežníci vystúpili s betlehemskou scénkou v Rusínskom múzeu.

V roku 2009 sme sa zapojili do projektu „Operácia vianočné dieťa.“

22. 12. 2009 sme v rámci tohto projektu rozdali darčeky deťom zo ZŠ Blatné Remety, ktoré pochádzajú zo sociálne znevýhodnených rodín. Takisto sme podporili aj deti z PCO Ladomirová, Medzilaborce, Palota, Zbudská Belá, Závadka.

V rámci tohto projektu sme s mládežníkmi navštívili krízové centrum Slniečko v Prešove. Vystúpili sme s programom k sviatku sv. Nikolaja a deťom rozdali darčeky.

Začiatkom januára sme pripravili Roždestvenský koncert v Inovciach.

23. 1. 2010 - Veselica v Snine.

29. 1. 2010 sa uskutočnila Študentská veselica v Prešove v OZKN na Sekčove.

Vo februári sme podporili zbierku na zakúpenie domu v Uličskom Krivom.

5. 2. 2010 - Duchovne stretnutie v Spišskej Novej Vsi s výletom na Šumiac.

6. - 7. 2. 2010 Mládežnícke stretnutie v Driečnej.

19. - 22. 2. 2010 boli zástupcovia našej mládeže na stretnutí svetového BPM SYNDESMOS v Bruseli.

Vo februári bola pri príležitosti sviatku Sritenia Hospodňa, svetového dňa Pravoslávnej mládeže, vyhlásená zbierka.

9. 3. 2010 sme v spolupráci s Pravoslávnyim kňazským seminárom zorganizovali besedu na tému: „Kantorská služba v chráme“. Viedla ju absolventka Moskovskej duchovnej akadémie Mgr. Nadežda Sičáková.

12. - 13. 3. 2010 sme organizovali Duchovné stretnutie v Lodomirovej pri príležitosti zosnutia o. Savu Struveho.

18. 3. 2010 naši zástupcovia boli účastní na Valnom zhromaždení Rady mládeže Prešovského kraja, ktorej sme členmi.

20. 3. 2010 - súťaž v prednese duchovnej poézie, prózy a spevu v Medzilaborciach.

21. - 22. 3. 2010 naši zástupcovia boli účastní na Valnom zhromaždení MORISZ-BPM v Maďarsku.

29. - 30. 3. 2010 v rámci príprav na 20. výročie založenia nášho BPM bola zorganizovaná brigáda na Metropolitnej rade kvôli príprave priestorov pre prijatie zahraničných hostí.

9. - 11. 4. 2010 Duchovné stretnutie na Antipaschu v Košiciach s účasťou mládežníkov z Ameriky, Poľska, Rumunska, Maďarska, Česka a Ruska.

11. 4. 2010 sa uskutočnil priamy prenos STV sv. archijerejskej liturgie pri príležitosti 20. výročia založenia nášho Bratstva. Účasť na týchto oslavách prijal aj vladyka Irénée z Quebecu a prezident SYNDESMOSU o. Christophe D'Aloisio z Bruselu. V rámci toho bol nakrútený príspevok do televíznej relácie Orientácie.

Na pôde Pravoslávnej bohosloveckej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove prebehla prezentácia činnosti Bratstva za ostatných 20 rokov. Nasledujúci deň sa konala medzinárodná vedecká konferencia na tému: Mládež - budúcnosť Cirkvi.

Dôstojnosť osláv umocnila aj prítomnosť našich archijerejov i zahraničných hostí, taktiež prítomnosť rektora Prešovskej univerzity v Prešove, dekana PBF PU, rektora PKS a ďalších významných hostí.

23. - 25. 4. 2010 sme v spolupráci s BPM Ulič organizovali mládežnícke stretnutie, ktorého nosnou myšlienkou bola ekológia a náš postoj k Božiemu

stvoreníu, avšak kvôli nezájmu sa táto akcia nekonala.

1. 5. 2010 sme spolu s veriacimi PCO Ľutina a duchovných otcov zorganizovali brigádu na Ľutinskej hôrke pri našom chráme.

29. 5. 2010 sa v Prešove na pôde PBF PU uskutočnil Deň detí.

25. - 28. 6. 2010 - Výlet do Prahy a púť k prepodobnému Ivanovi Českému.

4. - 5. 6. 2010 - Duchovné stretnutie v Spišskej Novej Vsi s výletom do Slovenského raja.

Začiatkom júla sme usporiadali púť zo Spišskej Novej Vsi do Levoče.

14. - 17. 7. 2010 sme sprevádzali návštevu mládežníkov z Bieloruska.

12. - 17. 7. 2010 - Letný tábor pre mládež a deti v Uličí.

17. - 23. 7. 2010 - Letný tábor pre deti a mládež v Štôle.

2. - 7. 8. 2010 - Letný Tábor pre deti a mládež v Uličí.

31. 7. - 1. 8. 2010 sme v PCO Bardejov organizovali duchovnú besedu pre mládež.

18. - 19. 8. 2010 - Púť z Uliča do Uličského Krivého na skýť o. Ignatija (Čokinu).

19. - 24. 8. 2010 - Tábor pre deti zo sociálne znevýhodnených a rómskych rodín v Ruskej Volovej

21. - 26. 8. 2010 - Výlet pre mládež do Kyjeva.

27. - 29. 8. 2010 - Púť zo Sabinova do Ľutiny.

10. - 11. 9. 2010 mládežníci zorganizovali výročnú 20. púť do Lodomirovej.

23. 10. 2010 sme sa podieľali na príprave spomienky na o. Ignatija Čokinu a sv. liturgie na skýte v Uličskom Krivom.

27. 10. 2010 na PKS sme zorganizovali duchovnú besedu na tému: Cyril a Metod, symboly kresťanstva, spolu so sv. Rastislavom.

29. - 31. 10. 2010 boli naši mládežníci na Duchovnom Stretnutí v Budapešti.

30. 10. 2010 sme navštívili obec Čertižné a na cintoríne sme slúžili panychídu za pravoslávnych veriacich a o. Chanáta.

10. 11. 2010 sa v spolupráci s PKS uskutočnila beseda na tému: „Hesychnastická tradícia v Čechách a na Slovensku“. Besedu viedol Jeho Blaženosť Kryštof, metropolita českých krajín a Slovenska, za účasti Jeho Vysokopreoslavenosti Jána, arcibiskupa Prešovského a Slovenska.

13. 11. 2010 - Pravoslaviáda- športový deň v Košiciach.

5. 12. 2010 sme nahrávali sv. liturgiu do ukrajinského vysielania rádia Patria.

6. 12. 2010 v spolupráci s PKS sme navštívili niektoré oddelenia v prešovskej nemocnici a deťom i starším sv. Nikolaj rozdal darčeky. Z tejto akcie bol odvysielaný aj príspevok v televíznych novinách TA3. So svojím programom sme takisto šli potešiť aj starších ľudí v Domove dôchodcov na Veselej ulici v Prešove.

7.12.2010 bola na PBF PU otvorená výstava fotografií z našej spolupráce s DSS v Giraltovciach. Za účasti

o. dekana PBF PU, riaditeľky DSS v Giraltovciah, ďalších zamestnancov a pedagógov fakulty, mládežníkov, klientov DSS a študentov.

Okrem toho sa naši mládežníci aktívne podieľajú na prípravách na chrámové sviatky, vsenočné bdenia, upratovania chrámov. Pomáhali pri usporiadaní dňa detí v Choňkovciach. Pripravujú si pozdravné programy k Pasche, k nedeli sv. Žien Myronosíc, k sv. Nikolajovi a chrámovým sviatkom. Na sviatky Roždestva Isusa Christa chodí mládež koledovať. Naši dobrovoľníci pomáhajú pri výučbe Náboženskej výchovy na školách. Na skupinách sa vedú besedy na duchovné témy a aktuálne problémy, organizujeme opekačky, guľovačky a športové stretnutia. Dobrým zvykom je aj naša účasť na púti na sv. horu Grabarka v Poľsku.

Vydávame mesačník pravoslávnej mládeže Istina. Ako príloha k novembrovému číslu vyšla brožúra „Život svätého novomučeníka Vladimíra Kyjevského“. BPM vydalo praktický kalendár na rok 2010, ikonky k 20. výročiu založenia nášho Bratstva a CD s liturgiou, ktorú naspievala naša mládež.

Spravujeme tiež kvalitnú a často navštevovanú internetovú stránku bpm.orthodox.sk, kde sa môžete dozvedieť vždy niečo zaujímavé z diania v našom Bratstve, ale aj našej miestnej Cirkvi. Na stránke sú tiež uverejňované stanoviská a postoje Pravoslávnej cirkvi k rôznym zaujímavým témam a problémom.

Naša skupina v Lukove sa zameriava na prácu s deťmi a mládežou z rómskych a sociálne znevýhodnených rodín. Pri BPM v Medzilaborciach existuje spevácky zbor svätého apoštola Andreja Prvozvaného.

Ďalej k našim aktivitám treba prirátat' aj účasť na zasadnutiach Metropolitnej rady Pravoslávnej cirkvi na Slovensku a Výkonných výborov BPM (9.2, 3.5, 21.10, 17.11) a účasť na niektorých rokovaniach našich eparchií.

Na záver by sme sa chceli z celého srdca poďakovať všetkým ľuďom a organizáciám, ktoré nám pomáhajú pri organizovaní našich podujatí.

Konkrétne vedeniu MR PC za poskytovanie priestorov a energie. vedeniu Prešovskej pravoslávnej eparchie a Michalovsko-Košickej pravoslávnej eparchie, Pravoslávnej bohosloveckej fakulty a Pravoslávneho kňazského seminára za nezastupiteľnú pomoc pri našom fungovaní. Duchovným otcom, pravoslávnym cirkevným obciam, kurátorským zborom, veriacim a všetkým ľuďom dobrej vôle, ktorí si uvedomujú potrebu podporovať mladých ľudí a prispievajú k tomu, aby sa aj mládež mohla realizovať v Christovej Pravoslávnej cirkvi.

S vdakou a láskou v Christu

Alexander Haluška

prezident Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku SYNDESMOS

Svätý Nikolaj v Stropkove

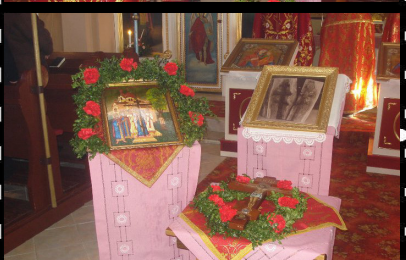
Svätý Nikolaj Čudotvorec zavítal aj do Stropkova. Deti sa rozhodli, že darčeky od svätého Nikolaja si zaslúžia a aj oni ho obdarujú darčekom. Keďže nechodia do práce, nemajú peniaze, tak si pripravili pre neho vystúpenie. Zaspievali krásne koľadky a prečítali príbehy o zázrakoch, ktoré vo svojom živote urobil. Toto vystúpenie si pripravili nielen pre svätého Nikolaja, ale aj pre mladšie deti a pre svojich rodičov, starých rodičov a otcov duchovných. Vystúpenie sa páčilo a svätý Nikolaj obdaroval deti za snahu, za ich pekný spev darčekom. Neobdaroval len tých, ktorí sa podieľali na vystúpení, ale všetkých, ktorí boli v chráme. Deti a veriaci boli vďační za darčeky a za pekný program, ktorý ich duchovne nasýtil a povzbudil k vykonaniu dobrých skutkov. Tí starší si určite pripomenuli svoje detstvo a hlavne svätého Nikolaja Čudotvorca. Jeho život a skutky, ktoré nerobil pre svoju slávu, ale na slávu Boha a pomoc svojim bližným. Z jeho života a z jeho skutkov by sme si mali brať príklad a nasledovať ho, robiť takto skutky ako on, čiže nie na svoju slávu, ale na slávu Boha. Za uskutočnenie tohto krásneho večera naša vďaka patrí hlavne Hospodu Bohu, matuške Cuperovej a prot. otcovi Sergejovi Cuperovi a v neposledom rade aj našim šikovným deťom a mládežníkom, ktorí sa postarali o zaujímavý program.

Mládežník zo Stropkova

70. výročie zjavenia kríža v Zemplínskej Širokej

V pamäti veriacich farnosti, z ktorých ostala už len hŕstka tých, ktorých Hospodin požehnal vekom, hlboko utkvela nedeľňajšia utreňa v chráme, keď kurátor do chrámu priniesol v obruse zavinený bukový klátik, v ktorom Hospodin zjavil nerukotvorený osemramenný pravoslávny kríž. Zázračne zjavenie sa stalo 25. januára 1941, v časti obce Krašok, v dome horlivej uniátky – vdovy Majorošovej, známej tvrdými protipravoslávnymi postojmi. Preľaknutá Majorošová klát s krížom odniesla svojmu susedovi – pravoslávne mu kurátorovi Sotákovi s tým, že „kríž je pravoslávny a jej gréckokatolíčke nepatrí!“ Chýr o kríži sa veľmi rýchlo rozniesol po širokom okolí, čo prilákalo záujem mnohých, ktorí prichádzali do chrámu, aby ho mohli vidieť. Bohužiaľ, kríž vzbudil aj pozornosť nepriateľov Pravoslavia. Na ich odporúčanie vdova Majorošová klát s krížom žiadala späť ako svoj majetok. Duchovný pod nátlakom nakoniec kríž, ktorý mal byť vzatý na michalovskú žandársku stanicu a následne podrobený expertíze, vydal. Od toho času nie je známy jeho ďalší osud. Otcovi Kuzanovi sa však podarilo urobiť fotografiu klátika so zjaveným krížom. Akosi spontánne sa zrodila na farnosti myšlienka a túžba znova vyzdvihnúť Nerukotvorený rebrínsky kríž a Hospodin Boh požehnal tento úmysel. Z Božej blahodati sme v dňoch 21. - 22. januára 2011 mohli v spoločenstve miestnych veriacich i pútnikov prežiť chvíľu nenútenej modlitebnej atmosféry. Na čas spomienkových osláv 70. výročia Zjavenia sa Nerukotvoreného kríža v Zemplínskej

Širokej preniesli z PCO Lastomír časticu Svätého a Životodarného Kríža Hospodinovho, ktorú sme privítali na začiatku obce a následne kresnym chodom preniesli do chrámu. Nasledovala Veľká večerňa s litijou, ktorú spolu s miestnym duchovným, Dušanom N. Tomkom, slúžili duchovní - prot. Sergej Barilík z Pozdišoviec, ekonóm Marián Čičvák z Úbreža, jerej Vasile Schirta z Niž. Rybnice, jerej Ivo Ozimanič z Bežoviec a jerej Marek Kundis z Brezovej p/Bradlom. V kázni sa pútnikom prihovoril prot. Marek Sedlický z Lastomíra. Druhý deň slávností sme začali Akafistom Bohorodičke a vo viere zastali s Božou Matkou pod krížom Hospodinovým a prosili o silu niesť naše každodenné kríže. Slávnostnú svätú liturgiu, spolu s pekným počtom veriacich, slúžili otcovia - Sergej Barilík, Marek Sedlický, Marek Kundis a miestny duchovný, Dušan Tomko. Veriacim sa prihovoril v kázni otec Sergej Barilík. V závere svätej liturgie bola posvätená pamätná ikona zobrazujúca Povýšenie Čestného a Životodarného Kríža pred rebrínskym chrámom, ktorej autorom je MUDr. Miroslav Ščerbej, syn niekdajšieho správcu farnosti, mitr. prot. Mikuláša Ščerbeja /1951-1975/.

Chcel by som poďakovať Hospodu Bohu, že nám požeňnal takúto krásnu akciu a že sme mohli opäť zodvihnúť kríž nielen nad Rebrínom, ale nad každým z nás.

Pripravil jerej Dušan Tomko,
správca farnosti Zemplínska Široká

Koledovanie v Medzilaborciach

Roždestvo Isusa Christa nazýva sv. Ján Zlatouš-ty začiatkom všetkých sviatkov. Je to sviatok milosrdenstva. Každý kresťan by sa mal snažiť v tomto čase vykonať niečo dobré a milosrdné.

Preto aj tento rok sme to nenechali len tak a rozhodli sa potešiť koledami ľudí z domovov dôchodcov, veriacich na všetkých okolitých farnostiach, naše rodiny a deti z detského domova. Naše autá sme naštartovali 8.1.2011 pri pravoslávnom chráme v Medzilaborciach, odkiaľ sme všetci spoločne vyrazili a začali liturgiou v Palote. Pokračovali sme vo Vydrani, Medzilaborciach, Sukove a Zbudskej Belej, kde sme sa zúčastnili aj na večerni. Tam sme v tento deň ukončili naše koledovanie po farnostiach a na rade boli už len domácnosti našich blízkych. Aj keď sme sa domov vrátili neskoro večer a spali sme iba niekoľko hodín, neodradilo nás to v pokračovaní na ďalší deň, hoci skoré ranné vstávanie nebolo pre väčšinu z nás jednoduché. Začali sme liturgiou v Krásnom Brode a postupne sme sa presúvali do Rokyto- vica, Čabína a na večerňu do Nižnej Jablonky. Ces- tou späť do Medzilaboriec sme sa zastavili u nášho o. arcidekana Jána Nováka. V Medzilaborciach sme ešte navštívili tri domovy dôchodcov a rodiny mlá- dežníkov, ktoré sme nestihli predošlý deň.

Touto cestou sa preto chceme poďakovať Bohu, že nám znovu umožnil tak nádherne prežiť tieto sviatky. Veľké ďakujem patrí i rodinám, ktoré sa nám počas týchto dvoch dní postarali o obed a všetkým mládežníkom za ich čas a námahu.

Dúfame, že slzy v očiach našich rodičov a ľudí v chrámoch i domovoch dôchodcov boli len slza- mi šťastia, radosti a dojatia.

Hoci tieto dva dni boli náročné, radosť a pokoj v našich srdciach pretrvávali ešte dlho. Veríme, že ten krásny pocit, ktorý bol v každom z nás, sa nám podarilo rozdať aspoň z časti medzi všetkých ľudí, ktorých sme navštívili.

BPM Medzilaborce

ИСТИНА

Všetkých Vás čo najsrdečnejšie pozývame na **6. ročník** súťaže v prednese duchovnej poézie, prózy a spevu, ktorá sa uskutoční dňa

9. apríla 2011 (sobota)

v

Detskom domove sv. Nikolaja (Medzilaborce)

Program:

- 09:00 Moleben v chráme sv. Nikolaja v Detskom domove
- 09:30 Prezentácia účastníkov
- 10:00 Prednes príspevkov
- 13:00 Obed
- 14:00 Vyhodnotenie súťaže
- 15:30 Ukončenie

Uzávierka prihlášok trvá do 2. apríla 2011. Prosíme, rešpektujte to!

Prihlásiť do súťaže sa môžete na tel. čísle Tatiana Mihaličová
0917 269 509 (O2) alebo 0917 947 620 (Orange)

Príspevky môžu byť v slovenskom, ukrajinskom, ruskom, rusínskom, českom alebo srbskom jazyku **v dĺžke od 2 do 5 minút**. Príspevky sa prednášajú spamäti v nasledujúcich kategóriách:

- A.) kategória do 6 rokov
- B.) kategória 6 - 10 rokov
- C.) kategória 11 - 15 rokov
- D.) kategória 16 - 19 rokov
- E.) kategória nad 19 rokov
- F.) kategória – vlastná tvorba, t.j. len to čo súťažiaci vytvorí a následne aj sám prednesie
- G.) kategória – spev

Zmena programu vyhradená